

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 44 stemte for, 57 imod.

Kl. 10.05

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 48 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 6, 7 og 9 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 43 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 43 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 8 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 og 11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvordan vil regeringen forholde sig til private fondes og virksomheders stigende betydning for det danske kulturliv?«

Af Naser Khader (RV), Mette Frederiksen (S), Ole Sohn (SF), Søren Søndergaard (EL) og Bodil Kornbek (KD).

(Forespørgslen anmeldt 19/11 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/11 2003).

Begrundelse

Naser Khader (RV):

En række private fonde og virksomheder bidrager hvert år med store tilskud til dansk kulturliv, og for virksomheders vedkommende kan beløbene forventes at stige med de nye skatteregler for donationer og køb af kunst.

Lad mig starte med at understrege, at den omfattende private støtte til dansk kulturliv er et gode, det er meget positivt. Uden denne støtte ville det danske kulturlandskab se knap så frugtbart ud, som det gør i dag, og vi, både politikere og borgere, kan kun takke de glade givere. Men det er også et gode, der stiller kulturpolitiske udfordringer, som vi må forholde os til.

Hvordan forholder vi os til, at de store private bidrag bliver stadig flere, og at væsentlige kulturpolitiske beslutninger bliver truffet uden om de folkevalgte og dermed den almindelige borger? Skal de stigende private bidrag være en undskyldning for at skære i den offentlige kulturstøtte? Medfører de private bidrag reelt en offentlig nedprioritering ad bagvejen? Hvordan sikrer vi os, at gennemsigtighed og armslængdeprincippet – to grundlove i dansk kulturpolitik – opretholdes, at faglige beslutninger træffes af fagfolk og ikke af folk som mig selv, og at vi ved, hvem der skal stilles til ansvar for de beslutninger, der træffes? Hvordan sikrer vi alsidigheden og mangfoldigheden blandt beslutningstagere og blandt de projekter, der modtager støtte? Hvordan skal de private bidragsydere og de offentligt udpegede beslutningstagere arbejde sammen?

Det er nogle af de spørgsmål, vi gerne vil have debatteret i dag med denne forespørgselsdebat. Vi ser frem til en god debat.